

ЗБОРНИК МАКЕДОНСКИ, ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА XVIII ВЕК

Характеристика: 14×9,8 см.; I+157 листови, без почетокот. Листовите имаат првобитна фолијација, почнувајќи од л. 13—173. Покрај 12 изгубени листови однапред недостасуваат уште искинатите празни листови: 116, 140—141 и 165 и 4 празни листови на крајот (зачувани се само ситни парченца). Текстот оди до л. 75 (првобитен 87), останатото е празно. На л. I однапред: наслов и белешка за провинуенцијата.

Писмо: Невешт полуустав од XVIII век; во првиот дел до л. 65 со различен број редови од 9 — 12; во вториот дел по 14—15 редови. Јазикот македонски со бугаризми, кај црковните песни — црковнословенски.

Орнаментика: На л. 6' и 7 неуметнички тесни знаменца. Невешто цртани илустрации на л. 21' (фаволот го напаѓа св. Димитрија во вид на скорпија), на л. 24 (победа на маченикот Нестор над Лиј) и на л. 63 (икона на св. Димитрија).

Видени знаци: Фрагменти од ангел што лета со лента над главата на која е напишано „CITA FIORETTA“. Името на градот Фиоретто го наведува (покрај другите знаци) Eineder бр. 146 од 1774 год., и бр. 1681 од 1772 год. (Табл. XXVI).

Повез: Нема.

Содржина: Зборник.

Л. 1 — (без почетокот): Слово ради гроботатца (наслов напишан на горната маргина). . . на него, а ѓњ идеше въ ноци и раскопваше гробо и ѓбираше мртваго, но многу време тако твореше, после прииде мѣ страхъ на срцето: и покал се и вниде во единъ гробъ . . . до л. 4.

Л. 4': Кондакъ гласъ .А'. Егда приидеши Боже на землю со славою (кондак во Недела на страшниот суд).

Л. 5: Рождество Христово. Тропаръ гласъ .Д'. Рождество твое. . . ; л. 5': Кондакъ гласъ .Г'. Дѣва днесъ. . .

Л. 6': Месець октоврѣа 26 Житие и страдање светаго славнаго великомученика Христова Димитрија. Свѣтѣи великомученикъ Димитриѣ роди сѣ во градъ Солѣнъ ѓт благородни и благочестиви родители. . . до л. 62'; на л. 63 — слика на св. Димитрија.

Л. 63': Тропар на св. Димитрија: Велика ѓбрете (те)бѣ (благо)датнѣ поборника вселенаѣ страсотерпче. . .

Л. 64: Ке то пневмати сѣ. Патера Ѓѣнъ ке Агиѣ пневма Триада хомѣсиѣнъ ке хавхористонъ. Елеѣнъ ирини ты си ѣнъ еностесеѣн ке мета то пневмата сѣ евъхоменъ прос тонъ кириѣсъ. Аксиѣнъ ке дикеѣнъ ести проскининъ Патера Ѓѣнъ ке Агиѣ пневма Триада хомѣсиѣнъ ке хавхористонъ. Агиѣсъ агиѣсъ агиѣсъ кириѣсъ Саваѣтъ, плирисанъ оуранѣсъ, ке ен гисиптисъ докисонъ, хѣсѣхана ѣ ен дисиптисъ, евлогименѣсъ хѣ ерѣхоменѣсъ евлогѣманти кириѣсъ, хѣсѣхана ѣ ен дисиптисъ. Се имѣмень, се евлогѣмень, си

евхаристѣменъ Кирие ке елехоменъ та сѣ хо Тѣѡсъ імонъ. (Невешто испишан текст од грчки евхаристички канон): Единъ свѣтъ, единъ Госпотъ Иісѣсъ Христосъ. — Л. 65' е празен.

Л. 66: Тропаръ свети Врачевъ. Ѓѣхче светы врачъ дѣшъ тѣлесъ наши, послави (молитва за болен). Л. 67: Молитва .В'.. Господи Боже пресвѣтѣи и превѣчныи ѡтрины дѣвола ѡт раба твоего... Л. 68: Молитва трета: Боже вечны избавлен ѡт плененіе родъ челоѡѣчески... Л. 68': Молитва четвѣрта: Заклинајотсѣ доуше нечисти вседержителемъ Богомъ... Л. 70: Молитва пѣта: Во имѣ единороднаго Сына твоего... Л. 70': Молитва шеста: Ѓѣтиди Сатано ѡт си чѣтири страни челоѡекъ и ѡт храма сего... Л. 71': Молитва седма Саи (Сисоја?) ѡтѣца. Владико Господи Боже нашъ, врачъ исцѣлителю дѣшамъ и тѣломъ нашимъ... (прескокнати се празните л. 73'—74). Прекинува на л. 75—избави го какѡ премѣдраго Да(вида)...

Зайис на л. I: Рукопис: 1. Слово ради гроботатца. 2. Живот св. Велико-мученика Димитрија Солунца. Кратово. Поклон Василија Бидиковиѣа. Сеп, 1931 г. Кратово. С(имиѣ) — на крајот потписот е скинат.

ЗБОРНИК МАКЕДОНСКИ, ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА XVIII ВЕК

Хариџија: 14×9,8 см.; I+157 листови, без почетокот. Листовите имаат првобитна фолијација, почнувајќи од л. 13—173. Покрај 12 изгубени листови однапред недостасуваат уште искинатите празни листови: 116, 140—141 и 165 и 4 празни листови на крајот (зачувани се само ситни парченца). Текстот оди до л. 75 (првобитен 87), останатото е празно. На л. I однапред: наслов и белешка за провинуенцијата.

Писмо: Невешт полуустав од XVIII век; во првиот дел до л. 65 со различен број редови од 9 — 12; во вториот дел по 14—15 редови. Јазикот македонски со бугаризми, кај црковните песни — црковнословенски.

Орнаментџика: На л. 6' и 7 неуметнички тесни знаменца. Невешто цртани илустрации на л. 21' (фаволот го напаѓа св. Димитрија во вид на скорпија), на л. 24 (победа на маченикот Нестор над Лиј) и на л. 63 (икона на св. Димитрија).

Видени знаци: Фрагменти од ангел што лета со лента над главата на која е напишано „CITA FIORETTA“. Името на градот Фиоретто го наведува (покрај другите знаци) Eineder бр. 146 од 1774 год., и бр. 1681 од 1772 год. (Табл. XXVI).

Повез: Нема.

Содржина: Зборник.

Л. 1 — (без почетокот): Слово ради гроботатца (наслов напишан на горната маргина). . . на него, а ѓњ идеше въ ноци и раскопџваше гробо и ѓбираше мртваго, но многу време тако твореше, после прииде мџ страхъ на срцето: и покал се и вниде во единъ гробъ . . . до л. 4.

Л. 4': Кондакъ гласъ .А'. Егда приидеши Боже на земљу со славою (кондак во Недела на страшниот суд).

Л. 5: Рождество Христово. Тропаръ гласъ .Д'. Рождество твое. . . ; л. 5': Кондакъ гласъ .Г'. Дџва днесъ. . .

Л. 6': Месеџ ѓктоврџа 26 Житие и страдање све-таго славнаго великомученика Христова Димитрија. Свџтџи великомученикъ Димитриџ роди сџ во градъ Солџнъ ѓт благородни и благочестиви родители. . . до л. 62'; на л. 63 — слика на св. Димитрија.

Л. 63': Тропар на св. Димитрија: Велика ѓбрете (те)бџ (благо)датнџ поборника вселенаџ страсотерпче. . .

Л. 64: Ке то пневмати сџ. Патера Ёџнџ ке Агиџ пневма Триада хомџсиџнџ ке хавхористонџ. Елеџнџ ирини ты си ѓнџ еностесеџн ке мета то пневмата сџ еџхоменџ прос тонџ кириџсџ. Аксиџнџ ке дикеџнџ ести проскининџ Патера Ёџнџ ке Агиџ пневма Триада хџмоџсиџнџ ке хавхористонџ. Агиџсџ агиџсџ агиџсџ кириџсџ Саваџтџ, плирисанџ оуранџсџ, ке ен гисиптисџ докисонџ, хџсџхана џ ен дисиптисџ, еџлогименџсџ хџ еџрџхоменџсџ еџлогџманти кириџсџ, хџсџхана џ ен дисиптисџ. Се имџнџменџ, се еџлогџменџ, си

евхаристѣменъ Кирие ке елехоменъ та сѣ хо Теѡсъ імонъ. (Невешто испишан текст од грчки евхаристички канон): Единъ свѣтъ, единъ Госпотъ Иісѣсъ Христосъ. — Л. 65' е празен.

Л. 66: Тропаръ свети Врачевъ. Ѓѣхче светы врачъ дѣшь тѣлесъ наши, послави (молитва за болен). Л. 67: Молитва .В'.. Господи Боже пресвѣтѣи и превѣчныи ѡтрины дѣвола ѡт раба твоего... Л. 68: Молитва трета: Боже вечны избавлен ѡт плененіе родъ челоѡѣчески... Л. 68': Молитва четвѣрта: Заклинѣютсѣ доуше нечисти вседержителемъ Богомъ... Л. 70: Молитва пѣта: Во имѣ единороднаго Сына твоего... Л. 70': Молитва шеста: Ѓѣтиди Сатано ѡт си чѣтири страни челоѡекъ и ѡт храма сего... Л. 71': Молитва седма Саи (Сисоја?) ѡтѣца. Владико Господи Боже нашъ, врачъ исцѣлителю дѣшамъ и тѣломъ нашимъ... (прескокнати се празните л. 73'—74). Прекинува на л. 75—избави го какѡ премѣдраго Да(вида)...

Зайис на л. I: Рукопис: 1. Слово ради гроботатца. 2. Живот св. Велико-мученика Димитрија Солунца. Кратово. Поклон Василија Бидиковиѣа. Сеп, 1931 г. Кратово. С(имиѣ) — на крајот потписот е скинат.

НАРОДНА И УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

СКОПЈЕ, РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

МИКРОФИЛМСКА ЛАБОРАТОРИЈА

МИКРОФИЛМ БРОЈ

7843

СНИМИЛ:
Драган Таневски

Ms 6 Зборник македонски, вѣтора ѿполовина на

18 век, харѣија

рукописе

Ms B

1. Слово ради іродотайча
2. Милой св. великому деишю
Димитрија Солунца

Крайово

Йоанн Вресишија Бигриде

Сеп. 1931г.
Крайово

на него а бнѣ и дѣше
вѣ ноци, и раскопываше
гробо и обираше мртѣа
го, но многа время тако
твореше, после прииде
страхъ на сердце: и по
каза се и ванде во еднѣ
нѣ гробѣ, и рече не самъ
достойнѣ дѣлаютъ дѣла
седатъ живѣи, но о се
та и азъ како мртѣвъ

даймань себе, тамо
 седеше, и нестьшно паче
 чеше свои сотрѣшенїа,
 и помни едина недела
 и прїидоха зорки наютї,
 и клеветни бегови, и
 рогоша елихъ пошто со
 рилстеси тѣ бѣзаконн
 че, ѿ насъ нитѣ немо
 жешъ да хъ скрѣшъ,
 блаженче: крадливъ:

пошто неидешъ на пре
 жното свое дѣло нис
 мети записали, тиси
 нашѣ и тиси мои ти ра
 боти намъ нїедна по
 мощъ не имашъ и се
 днше въ тровѣ, о нше
 нїмало не ѿвѣщали
 толмо молчашъ, и мове
 шесе къ: и многѣ бѣха

СЛОВО РАДИ

го. и ѿстади хато тако
 мертвѣ, и ѿидола поми
 наха три дны и пали
 придола бѣсодѣ, и ѿи хл
 го. такоже прейде и
 ѿидола: и ѿодола въ не
 го. вси сродници, и на
 идола ето лѣжитъ тако
 мртвѣ въ просиха ето
 почто ради скриси

ГРОБОТАЦА

си тѣи гробъ, онъ ии
 що неговорешимъ; и счѣ
 хѣ даго водитъ въ
 домъ свои и не восхотѣ
 но рече; да умремъ въ
 той гробъ не жъли
 да и дамъ тамо гдѣ се
 твори грехъ; и ѿидоша
 неговитъ сродници и

и́ доста́вляхо, въ тре-
та но́щѣ пріи́доха въ
соубо́ и́ мно́го бы́хато,
и́ оста́вляхо́ едѣ́нъ
се́рдше́ и́ о́ццо́а и́рѣ-
ко́а на́рѣи́ на́мъ си́-
ла́ тѣ́лѣ; и́ не́ тово́
мно́го те́рпѣ́нне́: и́ кто
мѣ́ не́ пріи́доха́ бра

товѣ́дато́ му́чатъ и́
ми́рно пожи́во въ то
и́ троубѣ́, та́мо пре-
ста́ви́се въ то́й троубѣ́
и́ потре́бенъ тѣ́стѣ
бо́гу на́шемъ
сла́ва во́вѣ
и́ вѣ́ковъ
а́ми́нъ

кондактъ гласъ .а.
Стда прїидеши тже,
на землю со славою
и трепещутъ вса че-
ства, рекаже огне
намъ разтиглютца:
и таинамъ являют
ся: тогда изъа
вѣмъ ѿ огня не

31
5
вѣнчаннаго; и сподо-
бѣмъ брѣннѣю те-
бѣ стати; сдѣлае
праведнѣиши:
рождество ристовъ
тропарь гласъ .д.
вѣнчаннаго твое хрѣ-
сте наше; возсия
мирови свѣтъ;

РАЗУМА: ВЪ НЕМЪ БО

СВѢДѢНІЯ СЛОВАЦІЯ

СВѢДѢНІЮ ПУЧОУЮ, ТѢ

БѢ, КЛАНАЮСЯ СО

ЛНЦУ ПРАВДИ, И ТѢ

БѢ ПЛОТІ СЪ КНИО

ТИ ВОСТОКА: ТДИ

СЛАВА ТБѢ:

КОНДАКЪ ГЛАСЪ

ИІ
6
ГЛАСЪ Г:

ДВА ДНЕСЪ ПРИБУЮ

ТВѢННАТО РАКДЕТЪ:

ЗЕМЛЯ ВЪРТЕПЪ НЕ

ПРИСТѢЛНОМУ ПРИНОСИ

ТЪ; АНГЕЛЪ СПАСТІРНИ

СЛОВОСЛОВАТЪ, ПОЛВИ

ЖЕ ПУТЕШЕСТВУЕТЪ;

НАСЪ БО РАДИ РОДИСЯ

С троча млада прѣ

дѣчии Богъ :

Мѣсяцъ сѣктябрьскій

жизне и страданіе

свѣтло славнаго великаго

дѣла митрѣ

~~Свѣтло славнаго великаго~~

Свѣтлый великомученикъ

къ Дмитрій родившійся

во градѣ солднѣ съ

втородки и благости

ки родити: отцу

неговѣ беще во градѣ

дѣ солднѣ градѣ, о

коло второе столѣ

твѣе гдѣе, во време
 то ни макумисна
 мучителя; затова
 отецъ мѣ по тайно
 вѣрѣваше въ гдѣа
 нѣшто инѣа хртѣа,
 и мѣ работаша со
 сичко сердце и душа
 но не смѣше да не

повѣри явно не
 тоото пресвѣтосъи
 ма: защото бѣше то
 тава толемо гоненіе
 е на християнѣ
 съ нечестивитѣ цѣро
 ва. За ради това ка
 то се боеше съ беззакон
 нотоимъ и страшно

МЪЧИТЕЛСТВО: И МАШЕ
 УСЕБЕСИ КРИШНО ДРА
 ТОУБНИ БИСЕРЪ СВЯ
 ТАТА ВЪРА ХРТОВА
 И ЧУВАШЕ ДСАРАТО
 СИ ВЪ КРИШНА ЕР
 НА СЪДЪА ОУКОАТОС
 МОЛШЕ БТЪ, ДВЪ
 СТЪА ИКОНЫ, КОИ

ТО БЪШЕ ДКРАСПАТЬ СО
 СЪ ЗЛАТО, И СОСЪ ОРД
 ТОУБНИ КАМЕНЪ ЕР
 НАТА БЪНИХЪ БЪШЕ
 ОБРАЗЪ ИИСА, ХРТА
 А ДРУГАТА НА ПРЪСТА
 А БЪА ПРЪДЪ КОИТО
 ВЪСТРАХЪ ПАЛЪШЕ
 КАНДИЛА ИТИКА

дѣше со съ дѣмїамъ
дѣдно со съ едїно
вѣрнѣтасї своа со
прѣжнїца (стопанї
ца) и мѡкъше на
истїнаго небснї
го бѣга, и на пречнїс
тамъ владнїчїца
бѣца, бѣха тїа д

кв
40
вѣмѣта и много мн
мїлостївнї на сїро
мѣсїть чїнѣха голѣ
мо добро на хонн
а щото имѣха нѣ
жда и скудостѣ: но
немаха и чѣдо и за
това бѣха оутѣлѣма
скорлѣ и жалѣа и
молнѣасѣ со съ сичѣо

сѣрдце и оуша на пре
милостиваго бга. да
и мѣ даде чѣдо. за
да бѣуде на слѣднѣ
къ на ихнѣио домѣ
и по многѣ време по
слушати бгѣ. за
што воспомѣна на их
хнѣи молѣтви, и ми
лостивѣи и даровѣи

157
11
мѣ тогова стаго идос
тоглаженнаго димитри
а заради неговото
рождѣннѣ: снчкѣио тра
дѣ солѣнѣ се вѣвѣ
сели и снчкѣио свѣтѣ
радвашѣе сосѣ своѣ
осн господарѣ неговѣ
отѣцѣ, който на пра
ви тогава на снчкѣио

градъ, а ний повсча на
 сиромисите велико
 достъние и блага да
 реше бга затом не
 говъ даръ цомъ да
 рова чедо. и кога по
 расна детето натако
 въ возрастъ цото да
 можеш да познави
 и да разумѣва всекъ

и стината довероха
 га родителитемъ въ
 молитвенно свой домъ
 (срочъ оудниа орданъ
 декато се молеха бгъ)
 и покаяхамъ стѣна и
 кони и мореква това
 чадо обрато (лицето)
 на единого истинато
 бга които сотвори
 лт небото и землата

А тобасъ образъ на
преставъ двѣ бѣда, и
набчи хато сталъ обра
христианска назубаха
мѣ сичките сини
работи които привора
тъ чловѣка на поу
нание там нашето
їиса хрта. и рѣгитѣ
които покиубватѣ
пратности, и ланката

на скверните бото въ
потански и на бѣдѣш
ните ни днѣ ідоли и
стыи димитрия ср
но бѣ рѣмитѣ на свайтѣ
родителѣ а побѣчѣ
ѣ благодатъ божиа
коато бѣше начнала
векѣ да дѣйствубѣ у
нето потнала лсти
ната и соеъ сичка

Душа и мисль поут
рѣва въ единато бѣга
и поклонисе на стѣнѣ
Ікони и цѣливати со
стѣту сердце и велик
благото бѣниѣ. А родите
литемъ повикахъ та
ино единъ хвѣщеніи
къ и некои христіа
не които знахъ и
ау онама пришна хо

145
14
да да дакатотъ молѣхъ
бѣдъ, крестиха сына сво
его войма хоца и и
на истаго дѣха сво
ва дѣте лѣто прии
ство крещеніе хчеш
се нозаконъ бжій,
и дѣтешество годни
и со съ рѣзумъ и съ
добродѣтели кото по
некою лѣствѣца смѣ

рди вь венз) ѿ силы
силъ кичуващес и
благодатъ бжїи брше
на нѣто ковто просвѣ
щава младенците
по писаному, бдлен
не словеса твоихъ
просвѣщаетъ и бразд
млетъ младенците
като поранѣ на сове

143
15
ршенъ, возрайтъ роди
тели неговѣи прїдоха
ѿ тоа маловремени
и лажобни стѣтъ на
вѣчнѣи животъ и ос
тавѣха посебе на имѣ
дникъ статѣ димѣ
трїа не токмо на имѣ
нїето, що остана понѣ
хъ много, но и на себѣ

те добры и работи
и ето годна дѣла ка
то чѣ царь Максимі
анъ зашоь преста
вилъ солъники воо
боца штець димй
триевъ повика при
сѣтъ синамъ стѣто
димитрий и катомъ
вѣдѣ ратѣмо остро

151
16
вмѣть и юнаство
забойцевъ (цѣнковъ) то
кто постави ландилатъ
мдѣлилъ и преврѣчи
солунъ трафтъ товорѣи
къмъ таки чѣвѣи
хѣваво штецьство
си и исканъ да шчи
стишъ совершенно со
мечствѣитѣ христіани

сирѣчь да убѣвѣашѣ
секого. Бѣз милости
които призѣва и спо
вѣрѣва распѣго его
АСТШИ ДИМИТРИЮ
КАТО ПРИИ СѢ ЦАРО
ТОСА ЧИНѢ И ТАКВА
ВЛАСТѢ ГОЛѢМА ДО
ИДЕСИ УСОЛѢНѢ И ПРИ
ИЗЛАТО СИЧВЯТЕ ГРАМ

14
17
ДА НЕ СОЛДНИКИ СѢ ВЪЛИ
КОЮ РАДОСТИЮ И ЧЕСТИ
Ю ВЪРНАТА НАЧНА ДА
И СЛОВѢРѢВА ДА ПРОИ
ЛАВЛАВА САСНО ПРЕ
ДУ СИЧВЯТЕ ИЛИ ТДА
НАШЕТО ИИСА ХРТА И
ДА БУЧ СИЧВЯТЕ НА
СТАВ ВЪРА ХРИСТИА
ИЛИ И БИДѢ НА СОЛО
НЦАТО КАТО ДРУГѢ

ПАВЛА АПОСТОЛА (НЕІЗ
ПОСЛАНИЕ ШДАЛЕЧЕ КА
КВОТО АПОСТОЛЪ ПАВЪ
ЛЪ КАКВОТО ЩОВИ
ДИМО ОУ АПОСТОЛО М
НОГО ПОСЛАНИЕ СОЛОНІА
НОМЪ СЪ СТАГО АПОСТО
ЛА ПАВЛА) НО САМЪ
СНЪ СОІЪ СВОМЪ ТРАЧУ
СТАТИ УЧЕШЕ И ПРИ
ВОДИШЕ НИ ПОЗНАНИЧЕ

18
ИСТИНАГО БГА ИЩЕ
ДЕНІЗКАШЕ МЕРСКОЕ
МНОГО БОЖИЕ ІДОЛІНОВ,
НО НЕ ДИМНОГО ВРЕМЬ
ИЗВѢСТИШЕ ЦАРЬ МА
КЪ ИМИОНЪ ЗАШО ДИ
МИТРИСЪ АНДІИПІТЪ
СОЛОНІИ ХРИСТИАНИНЪ
ЕСТЪ И МНОГО СВѢТЪ Ш
БРАЩА БЪ ІДОЛОПОКЛОН
СТВО И ПРИВОДИТИ НА
СВОЮТА ВЪРА ИНОСТА

Като чѣ разнѣвѣсе по
 племного тогда въ ври
 цаши онѣ бѣ судяиъ
 бой (цѣнкѣ) што и
 мишь солѣ Сарматі
 ти и идѣше у солѣнѣ
 а стѣн димитріи оцѣ
 докле не тѣше дошелѣ
 царѣ бсолѣнѣ; преврѣ
 чи на свои вѣрнии си
 слѣта именьмѣ аѣл
 па, сичкото си и мѣн

ние я богатысѣо шотомъ
 о стана поимѣти ро
 дѣтѣмѣи своихѣ: тѣли
 то ирѣбро на жѣни
 а рѣгоцѣни и дрѣи ѣ
 баѣи и дрѣти солѣк
 би въщѣ даги рѣт
 даѣо скоро поспрошѣи
 тѣ, рѣдѣли рѣчѣмѣ, бо
 гатство земное, да по
 тражѣмѣ не сѣсноѣ: Като
 предѣѣ сичко шѣи ма

шв на слава гаси, самъ
се ѿ барна на мо
литва и на постъ и
приготовваше ѿ ѿна
часъ за мученически
вѣнцъ, но царо испи
тѣваше даліе и стп
на, това щомъ казъ
бать за димитрія
а дѣшъ димитрій ѿ
идѣ самъ и заста
на прѣдъ царо, и

ЛВ
20
дѣртновоно исповѣ
да себе защовъ хри
стіанинъ: и ѿкорм
бѣзъ страха, ятнчи
ковъ многобожїе и
сквернїе ідоли пото
нскїе, поще разъ
ме царо ѿ сима
го него защовъ и
стини ѿновїи щото
мъ казъваѣа запово
даго тѣратъ дѣтъ

мнѣцѣа, ѿ коѣто
кѣто влѣзна стѣшѣ
дѣмитрїа говорѣше
соѣ пророка дѣвїда
бже въ помощѣ мою
вонїи тѣи помощѣ
мѣ пошлѣа яко тѣ
еси терпѣнїе мое
тѣи, тѣи ѿповѣдїе мое
и мои кѣтѣвѣ стѣ
рдїа ѿтрової, ѿчре
ва матери моеї тѣвѣ

21
мой покровитель отъ
бѣ, пѣнїе мое вонѣ
пою бгѣ моему; доидѣ
мѣ емѣ тогда радѣво
звѣлѣа уста мои,
егда пою тебѣ, мѣшн
кѣ. моѣ безѣ денѣ по
читѣа правѣ твоѣи
томѣ ѿлломя четѣше і
стѣла дѣмитрїа исеѣ
ше, стѣмнїцѣа кѣтѣ
днскої свѣтѣи икрѣ

нѣ черторѣ, и поѣ и сла
да вѣта. а дѣволѣ по
ноже и скаше даго в
страши стѣи дѣицарі

прѣхобратисѣ въ сѣна
трашна скорпий и кн
ше даоуапѣ стато

22
та нота та но бнѣи ѿ
градѣи сосѣ крѣсноѣ
знаменіе и потапка
бѣзѣ страха хонав ст
лашна скорпий, сосѣ
ноуѣтѣи тоуорейкѣ
дѣицаріа словеса, на
сабѣи и виллискѣ на
стѣпши и поперши
лва и зѣмля нато
сѣдѣше тама въ те

мнищати поѣтиго
ангелъ бжїи коитому
се тави тамо съ прѣ
красенъ вѣнецъ ранскї
оубелика свѣтлостъ
иречемъ: мѣръ тебе
страдалче хрїтовъ мѣ
жалси икреписи а
стїи димитрїа мѣ ѿ
говори и рече радун

23
са ѿ гдѣ и вѣслю
са ѿ бжїи спавъ поемъ
и раиспашеся стїи
серцицѣмъ любовъ бо
жнєю, желаюши оусердно
излѣтити кровъ свою
за него: оутова вѣмъ
царю сѣ прокнавише
впгри и (дсеиръ) зацо
то имаше вѣинъ бо
реци (пехливанъ) сла
венъ колтосе имнѣ ва

ше лии, и беще шва
на алски родъ и крѣпкѣ
на тогова борца бѣ
ше направилъ еу но
мѣсто айсопо дѣше
шадѣше се (егленци
ваше) като тѣдаше
лиа че се бореше со съ
бюнаци челоуци и
каквоги дѣйваше фр
рлѣшети ш онажъ въ
сина долѣ на острѣ

24
а а а а а
копакъ бѣше тамо на
тока позорлицѣ (сепрѣ

спратали сътнѣ въ
жѣлнѣ

или подобро да рече
мо натовъ безчеловѣ
чно и крѣкво убійство
некое младо момче и
мене мѣ несторѣ хри
стианинѣ въ рою ко
ито бѣше познаница
стѣмъ дѣмитрийю то
бѣ момче несторѣ
нато глѣдѣше ли
че убивѣа толкѣ мно
гѣ свѣтъ ании вѣче

13
25
който познаваше да
сѣ христіанинѣ бѣше
милостива убиваше
сожалѣвше и распала
се съ тольма лѣвностѣ
и попка даде бори
со съ тоѣ страшни
гигантѣ втори толіа
де съ трѣа скоро при
стѣго дѣмитрія: оте
мницѣта и прікат, а

мѣ сичко поррѣтъ за
лѣа како бѣи тои
дѣнѣ толико мнѣ
христіяннѣ и про
ше ѿ него дамъ
дѣсѣ благословеніе да
моли бѣа да въ мо
галѣ тои немилос
тивѣ челоукоубица
А стѣи димитріи
на знаменѣа то со съ

26
крѣсно знаменнѣи
дѣтѣмѣ: знаи за що
щѣ да на дѣнѣшѣ на
лѣа: и за христа мѣ
ченѣ чѣбѣ до шѣ що зѣ
ма благословеніе
ѿ стаго димитрія
скоро ѿ тарча на оно
вѣа по зорнѣ и зви
кисѣ вѣльгачно, а зѣ
исламѣ да се ворнѣ

со съ ливъ, царо жати
видъ така дерзост
и новъ момче бди
внѣ и сожили въ зам
расотати мѣ и зам
ладостямъ и речеи
несили вину олтѣи
юноше колцана по
добрѣ, бо тебе и по
нацне ливѣ поѣцѣ
лѣ а ти со съ токъ

маломъ възрастѣ
таки младомъ дерза
еши да и забудиши
на чѣща на такоу
прѣи никого ривѣи
не може дръмѣ десе
показѣ по сицино
свѣтъ а несторѣ ре
че а косамъ маломъ
на възрѣсто и слапѣ

Обаче влила се и
не победима силата
на Христа. Могло на
котогосе нацямъ и со
готовото име и кама
дасе ховадемъ со
тоа тигантъ царо
като чѣ името Хрсто
во и позна зацѣ
дластанинъ несто

28
ръ разнѣвие много
и заповѣда въ нати
да лѣ на хоновъ ми
сто високо. Декаго
борше со съ лѣ и ми
слешо зацѣо. Ше дивѣ
да на нѣтора байъ
щото въ нѣ и на дрѣ
те жичи. Ктъ и нѣсто
ръ срѣчно има хоновъ
боритѣлно. Мѣсто ама
мѣто видѣ франи ца

скача коле и даси
плеска рацете, и на
леть на свято место
ра съ таково намере
ние даго фане, даго
метне доле каквото
и друсите що фзрля
ше: а стъи кога ви
шеде докасе присли
жава лма наде него
прекреститисе во илм
щца и сна и старо

м
29
дра, и катои лаюна
нарацете провйкнисе
съ великъ тлацъ, и
рече, Бже димитриеви
помогли, и така се до
кочи. съсъ душманни
но и фана да се во
ри, а всемохщия бгъ
който бкрпий некое
время давидя да
побѣда тогада снл

закрепѣ раба своего
нестора, на скверна
го лиа, на посрам
леніе нечестивому
царю и на вѣрнѣ
свои христленъ на ра
достъ и великѣ за
щото мали несторъ
показася по голомъ
ѿ великаго лиа со съ
своего юнаство ко

ма
30
того матого трава,
като едно немощно
птиче и вѣрнаше за
повартѣ и срдан до
ле ѿ нова високо
мѣсто на ступитѣ по
пид, на както лиа па
дна, като некои въ
ликъ дѣла салѣ и по
рко извѣрже скверна
и омажнѣю свою шу
шѣ и погисе палма

ТЪ ЕГО СЪ ШЕМОМЪ
ДОВАРШИСЯ И ГОРТАКЪ НЕ
ГОВА СИЛА И СЪЕТНОЕ
МАКУЛАНОВО ВЪЛЧАНІЕ
СИЧКО НАРОДЪ СОЛЪНС
КИ, А НАИВЧЕ ХРИСТИ
АНЕТО КАТО ВЪДОХА
ТАМ НЕ НАДАНА И ПРЕ
ЛАВНА ПОБѢДА ИЗ
ВЪКАХА СЪ ВЕЛИКИ
МЪ ГЛАСОМЪ, ВЕЛИ
КЪ БИТИ БГЪ ДИМИ

МВ
31
ТРИЕВЪ: А ЦАРО СТАНА
СОСРАМЪ И ПОИДУСЯ
У ПЛАЛТИТЕ И СКОРБЕ
ШЕ И ТЪЖЕШЕ МНОГЪ
ЗА РАДЯ СВОЮ ЛЮБЕ
ЗНИ ЛЮД: И АБНЕ ЗА
ПОВѢДА ДА ПОСЧАТЪ
ПЛАЖЕНОГО КЕСТОРА
ОБЛАЧЕ И ТАЧА А ВЪМОЖЕ
ДА СЕ УТѢШИШЬ ПЕЧА
ЛИ СВОЕИ НО СИЧКО

того денъ и скуча
та ноцъ скорбѣше
и тѣмъ же зарану
литъ и катѣ ра
тѣмъ дащѣ о дѣмъ
трѣхъ тыщѣ при
чинѣ да а не
та смертъ да по
ведѣ и негоуца
по бѣжѣтѣ со съ
копѣкѣ ка кво то

4
МВ
32
ако бѣмъ въ стаго
не сеора на котѣмъ фрѣ
рленъ така мѣчѣ
сѣ даповсѣдѣ и стаго
и мѣтрѣкѣ дага про
воратѣ со съ копѣкѣ
со съ равна смертъ
не да бѣмъ; тога
тога цѣто така въ
смертъ, и цѣо да и
въ въ любѣтному,

нашемъ люю. но пре
лестисе бѣжѣмни мѣ
чителъ: мыслѣнчн
защо со съ равна: с
мѣртъ в мѣртъ чѣ
стѣ в годнищѣ в жѣ
со съ трѣшнѣте. но не
такъ защо какъ во
то говорѣ писанѣ
на трѣшнѣте смѣртъ
та с люта смѣртъ

33
трѣшнѣковъ люта: а
на праведнѣте чѣсна
като со инъ сласто
къ сонъ, сонъ. чѣ
стенъ предъ господѣ
мъ смѣртъ плъводъ
бнѣмъ со като
франъ да с рав
нѣ ва на двѣдеста
тъ и шестѣи дѣ
нъ мѣца в ктоврѣи

Влетѣнаха воиinite въ
темнищата и плачо
наидоха стѣго дѣмї
триа дѣки стоѣше
на молитва и тѣло
хато сякните съ ко
литѣта, и така ни
то и зобрази стра
данїето, гдѣ нашѣ
го іиса хрїста, ко
и то се прѣбодѣ на

мз
34
кресто съ копїе пре
даде ѣнеговите рѣ
ки чєсною стѣю сво
ю душѣ, а тѣлото
мѣ коєто бѣше,
срѣрлено и вѣлаше
се бєзчєсно по зем
лата. некой ѿ вѣ
рните доидѣха пре
знощѣ и зѣмахаго

тѣмъ, тѣмъ погребъ
вѣхъ, Когато пробо
двѣхъ, войните
сѣго димитріа;
сѣше тѣмо на
Даволеніетомъ вѣр
нѣ неговѣ слѣта,
що спомеждѣхъме по
горѣ, лѣппѣ, нзема
дрѣхата на тощоуѣ

мз
35
рошѣ ѿ карвѣвенѣ,
такоже и ѿ нѣхъ пѣ
рстѣнѣхъ на топи дрѣ
вѣхъ, и многа чѣре
сѣ чинѣше после
сѣхъ, хонаѣхъ дрѣхъ
и сѣхъ прѣсно, сека
кѣи болѣсти ище
лаваше вѣи ѿ
человѣцѣхъ ѿ томе
ше до токъ щотоис

прочѣ читати чюдѣ
сѣ поспичийѣ со
лнчъ мѣсички бол
ни водехи при него
за исцеленіе. То ва
като радмо ма к
зѣмляни, заповедѣ
дѣ фанатъ вла
женато, и лѣппа, и
дамѣ ѿсчитѣ гла
вѣта, и тѣмо до

бри рави ѿиде и то
а по господироси, ста
то димитриѣ которѣ
дѣ и дѣке естѣ рос
поди нѣ тамо и инд
та бодетѣ: по мно
го време после пре
станѣ тоненіето, на
хрѣтиането сограцѣха

малъ храмъ надъ
гробомъ, стѣго дѣмъ
рѣкъ, и чинехъ се въ
несто мносе чюдеса
и рѣзлична исцѣле
нїа, болѣщїи по
давѣхъ се. Поле не
кой болѣрїи сля
вснѣ и вѣрою хрис

л л л
тисѣнїи, въ стрѣни
иллїрїчскїи, и мене
мъ лебѣнїи: разго
лесе въ една тешка
болесе и не исцѣлена
болесе, и прїтѣрїа,
се несѣмѣна вѣрїко
стѣмо дѣмъ трїю и ко
гѣтосе вносѣхъ вѣце

ркъата итѣрихѣго
ни сѣновѣ мѣсто дѣ
кѣто сокровѣнны въ
земли лѣшнѣ мѣче
нѣковнѣ мощѣ, итѣе
полдчѣ ищѣленіе и
станѣ на нозѣ зѣри
въ и кѣто арешѣ бѣга
и нѣ товѣи ѣтѣи

4
H
38
кѣ етѣго дѣмнѣ
рѣтѣ прославѣвнѣ
поиска бѣнѣ велѣ
мошка дѣ согрѣдѣ
церковѣ въ величѣ
и прѣкрѣна въ зѣнѣ
мѣнѣ и благоу
рѣнѣе своѣго кѣ нѣ
мѣ за ищѣленіеи

и́зѣтовѣ́ рѣсѣдрѣ́
ѡ́нѣмъ ма́ла цѣри
ви́ца, и́кога франѣа
дакопѣтъ дѣлѣнѣ
застѣнѣнѣ на́нѣ
мо́щѣ на свѣтаго
великомѣчѣнѣа да
мѣтрѣа цѣлѣнѣ
та́нѣ ѡ́ко́нѣо и́стѣ
че́ блѣтовѣнѣо мѣро

4
НА
39
и́на полнѣ сѣчѣнѣ
тра́дѣ блѣгодѣнѣе
собра́се мно́гѣ на́ро́дѣ
сѣ великѣ радѣстѣ
зе́маха, мо́щѣтѣмѣ
ѡ́земла́та и́мно́же
ство́ безчѣслѣно́ бо́лнѣ
и́сцѣлѣха́, по́мѣдѣва
и́кѣсе́ со́сѣ хо́новѣа мѣ
ро́ що́ и́стѣче́ ѡ́мо́щѣ

темъ а вѣше рече ны
вельможи лехѡнты, не съ
радѡвашу толкъ за
своего исцѣленіе, но
люто за що ни гдѣ мо
щше, и скоро совер
ши ѡновѣ дѣло
що бѣше започелъ,
и соградъ цркви,
пречудна во іма стѣ

нѣ
40
го дѣмитрий, и поло
ши днѣа чеснаго мо
щи неговѣи дков
ченъ ѡловѣнъ со съ
злато и сребро, и
бѣрашенъ со съ дра
гоценны, и имень:
и дѣа чирлицѣ и ло
зѣа и ѡстави за п
релѣтѣннѣа на ѡнѣа

що словеса на хона
та церква кога не
си попроси на отъ
чествостой, (в класе
тл) поиски даже
мо со съ себе, немо
а чистий о моци
те мдчныковн да
мо направш у отъ
чествостой церква

41
но стши димитриа мдсе
таби и зипрети мд да
не дерзне даме о мо
цямд а тои зема
токло плащаница
та коато коато бе
ше на мдрена сь кр
втамд, и торна зла
тенъ ковчезъ и пва
дси мнотсе тдвса
и чиниха попито о

таа плащаница
молитвами стато ве
ликомученика димі
тріа, защо като за
мисляше той некога
много на коуна и
со толема бора стра
шна лека и като ве
ше велико смущеніе
и страха, явилось стана
мученика пречемъ

42
НД
ковчѣмъ съ плащаницю
земію и ризетей и не бои
ся, като учини тамъ
замина, со съ человекѣ
тесіи, бегу брѣдѣ, со
нама, река като стѣт
на в отечествотомъ со
кряда стѣмъ према
вна цѣрковѣ, Маріа
старха іллірійскаго,
мѣдѣна со болѣзнію, коіто
беше со главіта до но

БѢТЕ СЕ СТРОИ, РИНИ И
ТНОИ, И НЕКОТО КРОВОТИ
ЧИВЪТО ПРЕСЛАВНО И СУТ
ЛИ ЕДНОГО ДЕСНА ДВЕРИ
ЧЕВЪ, И ДРЪБИ МНОГЪ
ЧОУСИСЬ: ЧИ НЕХА ТАМО
МОЛИТВИМИ СЪГО ВЕ
ЛИКО МОЧЕНИКА, А ИЛИ
МНОСЪ Д СОЛДНА Д ЖЕКА
ТОМЪ БЪХИ ПОЛОЖЕНИ
МОЩИТЕ ТИ СЪ НЕКО
ТАЩЕ ТОЛЕНА ТАДЪЦА

43
Д СОЛДНА, ШОТО АУМИ
РАХА ЧЕЛОВѢЦИТЕУ И
А СЪМИ НЕ МОЖЕ ДА
СТЪПИ ДА ТЛѢЦА СВОИ
ТРАДЪ ДА ПОТЪКЪ НОВА
СЪ ТЛѢЦЪ РЪАТОВА СЕ
НАВЛАВЛАШЕ СЪ ЧЕВЪРНО
ПОМОРЕТО НА ТЕМЕЦИТЕ
И СЪХОМЪЛШЕ ПРИСТА
НИЩАТА И ЛИМАНИТЕ
(СКЕЛЕТТА) СЪ СТРОБИТЕ

(аудице) и повславѣше
на темѣцѣхъ, коіто и
маха житиу темнѣ
сѣ, а что носѣтъ до
днѣ, и така ізбавѣ
своіоу траду, когато
плоточеставѣи царѣ
істїніанъ: сотрици,
преславната и пресла
вната цѣрковѣ стѣхъ
Софіѣ вѣцѣри траду

44
и прати до солнѣчестнѣ
идѣи даденѣсатѣ отѣ
мо некоу частѣца о
мощѣхъ стѣхъ дѣлит
рѣа, за сѣ свѣрѣніе
и за дѣрѣшѣніе на но
восозданата цѣрковѣ
като отидѣла прѣте
нѣхъ до днѣ, и прѣ
вѣрѣхѣхъ честномо
ковчѣхъ стѣхъ моцѣ
дѣисполнѣтъ царското

ПОВЕЛЕНІЕ НА ПРАСНО
ИЗЛЕТНА ОТИНЪ НЪЗЪ КО
ВЧЕТО, КОЙТО ИСПОЩАШЕ
ПЛАМЕННО В СКУЩІ, И
НА СІЧКАТЕ ИТЛАСЪ
СЪ ОТИНО СТРАШЕНЪ
ПРОДОМА, СТОЙТЕ, НЕ ДЪ
РЪЖИТЕ: ПОПРАВА
НА ЗЕМЛЪТА СЪ СТРАЖА
СІЧКАТЕ ТАМО ЦОБЪХЪ
И ПРІСЪ ТОКИМО СЪ ЗЕ
МЛАТА ЗЕМЛЪХА И ВЪ

45
РНАХАСЕ ПРАЦАРО ИНИ
ТО ПРИКАЖИХА ОНОВА
ЦОБЪХЪ, СКУЩЕТЕ СЪ
ВИХА ИЗМЛАТА ЦО
ДОНЕСОХА ОТАМО ПОЛО
ВИНАТА ДАДОДА НА ЦИРО
А ПОЛОВИНАТА ЦЕРКОВ
НАСА СОСДОХРАНИТЕЛ
НИЦАТА ПОЛОЖИХА,
НЕКОЕ МОМЧЕ ИМЕНЕМЪ
ОНИСИФОРЪ ВЪШЕ ПО
СТАВЕНЪ КАИСАРИУ

ЦЕРКВАТА СТАГО ДИ
МІТРІЯ ДА ПАЛІ КА
НДІЛАТА, ДА ОУ ПРАВН
ЛАМБАЦЯТЕ И ЦРДГО ПО
ТРЕВНО СЛДЖЕНІЕ ДА
ЧИНІ, ОНЪ СЪ ЛДКАВА
ГО ДІАВОЛА НАУСТЕ
НЪ, КРАДЕШЕ СВЕЩІ
О ЦЕРКВАТА И ПРОДА
ВАШЕГІ КРІШНО, АСТІ
НЕ МОЖЕ ДА ТРИ ТА
КОВА СЛО, ДТЛА Д

46
НЕТОВАТА ЦЕРКОВЪ, ЯВИ
МХСЕ НА СОНЪ И ЧЕЛОВЪ
КОЛЮНО ОУБЛІЧІ СЛО
ДТІАНІЕ ТОМЪ ТЕРГО ТОВО
РЕЙКІ МЪ, БРАТЕ ОНІ
СИФОРЪ НЕУГОДНОМІЕТЕЪ
ДТЛО ТВОЕ ЗАЩО КРА
ДЕШЪ СВЕЩІТЕ И ЧІ
НИШЪ ТЩЕТА ОСТА
ВА ТОВА ДТЛО ОУСТА

и покаяся за что зате
вее зло и дошо и ни
си форъ матосе совдѣи
съ само срамывашесе
за своето дѣло но по
неколко време за бо
рави на латинието
мучениково и пакъ
по свой зло събыва
и франъ да краднѣ

свѣщитѣ единъ патъ
некой съ которъи
те трайцане, стана
много рано, и доиде
въ црквиата и прише
се толѣми свѣщити, ка
тоси запали, на тробо
стато велико мученика
помолисе со съ сиacho
сердце си обидеси

и ѿ нѣсифорѣ доиде
прѣсвѣщитѣ, и како прос
тре рѣка даги зѣме
ѿ вѣе и зтрме еднѣ тло
сѣ ѿ трого стато и рече
мд ѿ нѣсифорѣ пакѣ
литоѡа работиши ѿ
тлаѣ како ѿ тромѣ трѣ
снѣтъ и порѣченѣ ѿ
нѣсифорѣ, пагна те

шко на зѣмлатѣ, лас
жеше како мѣртѣ
вѣ, докле доиде епѣ
нѣ ѿ крѣпцѣице: и
вѣдѣта и зѣзѣмиме
ѿ страѣ когато едѡа
доиде въ себѣ, и по
вѣдѣа прѣдѣ случѣте
своѡ трѣхѣ, пѣрвото
и вленѣе ѿ отомдсе
наѡи на ѡиѣ стѡи

Второѣ авно обличѣ
ніе приказа и сички
тесе чюдеха който
чуда това

Много подти стши
великомудченіе три
свой солднчѣ ѿ ва
рварката наше
тваки и опстоанна
премально изъави

49
Некоташчѣ кто имаше
аравійскій тои (цѣнкѣ)
на времето царя ма
врічиа и солднчѣ бѣше
ѿ отсидженіе (мѣаса ре)
ѿ врагѣте и крепкого
бѣха, бѣше некой то
топозливѣ и много
дородѣтѣленѣ человекѣ
къ оу трицѣ солднчѣ
именемъ ільстрий
той ѿаде презѣ пощѣ

в церквѣ стаго: в м
дннхъ триа и молеше
се прерѣ церквѣ тѣхъ
прилѣжно и стратотѣрп
цѣ хрѣтовѣ стома дннн
триа зазѣшннннннннн
ннннннннннннннннннн
своого ннннннннннннн
сно вѣднннннннннннн
защо некой двѣ мо
мчѣта прѣвѣтла (вн
дѣхасе како дала ѿ

50
тѣхъ прѣдѣ стома
на царѣ) но ѿнн бѣра
лнтели бѣжнн, на който
вратннннннннннннннн
се бѣворнннннннннннн
внннннннннннннннннн
внннннннннннннннннн
днннннннннннннннннн
дѣ ѿ ѿнннннннннннн
лѣглнннннннннннннн
дѣро що то живее тѣхъ

и ете^{ли} показане е дръ
то момче, като слуга
и рече имъ: защото тръ
жите и они мдр
ка: този прати
принето да мдрече по
една дума, и слуга
та покажи срѣна
трѣво на стаго, и рече
тъкае, а они рекоа
и а слугата, каки мдр

каки мдр занася и оне
слугата и подигна за
вѣсота и ете и кле
зна стъ и димитрие
дати посретне, каковы
то беше истисане
на иконахъ: но беше
свѣтелъ като сонце
що не можеше оная
и лдстри да гледа
на него въ свѣтлостъ

трепеще въ страхъ ка
то гледаше това, нещ
тия двесте момчета,
прочее по здравиха,
свѣто димитрий, а ѿнѣ
къмъ рече благодарѣтъ
да тѣбѣ въ амъ, за
що дойдотъ при мене
а ѿнама речекоха, Вла
дѣла прати на
коуцъ твою свѣтлина

52
и заповѣдувати да хо
ставши трио ица
ицеша при него, за що
и сна даго преда на
връзатъ. това като че
стѣни мученикъ, сосле
зи преклоний глава
та и молчеше а слуга
та рече на ѿнѣа що
бѣла дошли, ако те
хъ знала за що е ти

до бездѣлнко вѣше
то дохождѣше нече
хъ да кнѣмъ за
вѣсь на господѣрси,
тогда истѣши дѣти
триа на чна даго
бори така. Тако ли и
зволнши тѣмъ мѣмъ
такъ вѣли вѣлѣта
на создѣтеле всѣхъ
тѣхъ дѣти тѣхъ

53
цогое и кнѣпѣль ченоу
свою кровню, даго
предѣе на рацѣе од
шмански, който не
познавѣтъ, и не вѣрѣва
тъ днѣто, ниго почѣ
татъ неговѣ прѣвѣтѣе
и мѣ, а чна шотѣра
дошла дѣвѣмѣ отѣ
боримомъ: ако неби и
зволнѣ така вѣлѣта
нишъ, нешъ ни прѣта

лѣ прѣтвѣрѣ свѣтъна
а ѡнъ ѡмъ рече, ѡде
те брѣтѣе, ѡ рече те на
мойѣ владѣна, така
говори рабъ твоѣ владѣ
на дѣна дѣмитріѣ, зна
мѣ твоѣтѣ щѣротѣ: ѡ
твоѣта велика ми
лостѣ челоуѣко. люте
че владѣно тѣѣ нѣѣ
то превосходи сѣнѣ
те нѣшѣ трѣхове

55
54
щѣто на сѣчѣѣ мѣрѣ,
трѣхове те немоуѣтѣ да
наѣвѣѣтѣ на твоѣто
милосѣрдѣе, тѣѣ зараѣ
трѣшнѣтѣсѣ. ѡзѣнѣлѣ сво
ѣта прѣчѣстаѣ кровѣ
ѡдѣшѣ своѣ занѣсѣ
положѣлѣ сѣѣ, покаѣнѣ
ѣво своѣта милостѣ ѡ
нѣтовѣ трѣѣтѣ, ѡ немоуѣ
тѣѣ заповѣда даѣѣ ѡ
ставѣмѣ, понѣжѣ сѣѣѣ

поставили страхъ на
тоя тради, тебе и азъ
щедася сподобимъ;
владѣю твою душою
затрижданство не да по
лобимъ и яко и ни по
тибнатъ и азъ со съ нхъ
да потибнемъ, не погъ
бывай госпожи тоя тра
ди бнойтою слави и
спомонова твою свя
тѣю, и мнѣ злищю и даи

23
55
сотрѣшилъ тѣя че
ловѣцъ, но ѿ тебе
не са престѣпимъ, и ты
самъ еси бѣгъ мило
стивъ на соникъ шосе
клатъ, политаго
тыя шовѣха дош
ли, томлини бѣвѣтъ
давлши, тою да мнѣ
мѣ щонне пратилъ,
речѣ истый димитрий

Ѣи братіе, капа мѣ
рѣчете въ мѣ по нѣко
не до конца плотнѣва
ется, нѣже повѣнч
бракудѣтъ, то ва ка
то ѣмѣ рече, влез
нѣси отробнищѣта
нѣтворѣсе свѣщѣ
нѣ кощѣнѣ а тѣа
щото хорѣтѣха съ не
го нѣвѣнѣмѣи ѣшша

56
това сѣчкото ѣмѣстри
во вѣдѣнѣе ѣжасно,
нѣ вѣдѣе, нѣ слѣша, нѣко
тѣтоце соверши то ва
вѣдѣнѣе, доидѣ въ се
вѣси нѣ чѣдѣшесе по пре
мнотѣ, нѣ падна на ѣ
мѣтѣа нѣ блатодрѣше
ѣтѣа нѣ стѣто: вѣ дѣмѣит
рѣа, защо ѣма по
печенѣе . ѣ атрадо ѣмо

литѣ владикѣ тѣа
дане предани бѣхот
люди вѣрцѣ вра
говъ своихъ) ната
ранта приказъ то
ва вѣрѣние насн
чките траждане, и
трепѣвашети, да не со
противатъ мѣшествѣ
но надѣшманетеси,
сичките катѣ чѣха

57
това, сослѣами вѣпи
мхѣ иѣ тѣа, и просе
ха милостѣ ѿ него
и стаго димитрія
призиваха на помо
щѣ, ко и тоги и зѣра
вяхъ сохрани, защото
скоро ѿ стѣпиха вра
дѣйте ѿ траго сосл
срамъ и ѿ идохаси
като вѣтаръ, тѣа

стѣи дѣмитрію, чѣ
вѣшь свою традѣ.

Мнози на ѿ плєненіе
варварское събодѣ,
некои епископѣ, когѣ
то бѣха франки,
варварето и бѣхато
вѣрзали, навидее
стѣи и разварзѣго
итѣ испрати, дѣри
до солднѣ, дѣрѣти пѣ

58
стѣ на парнаха вѣ
рваретѣ на солднни
тѣ прѣфѣли, и ѿволю
солднѣ, многѣ чѣловѣ
ци заллєниха и сося
нихѣ, ѿ кажахѣ не
кои дѣѣ мои клас
ни, и катоси ѿ идроха
ѣ своата зѣмла, поро
рѣвахѣги на князѣтѣ
си, тѣа рѣвѣици
имаха толемо и скѣ

ство шієнѣ знѣха да
шійуть сѣкакви цвѣ
кета и лица человече
скы, катю радомѣ
о нап кнѣзѣ нѣхно
то, и скѣство (марі
фетѣ) о това дѣло
речеймѣ, чѣемѣ, за
що зваша зѣмля
є великѣ бѣ дѣмї
трїа, и велика чѣ
деса творїла и шї

59
темѣ и менѣ на една
плащаница неговїо
о братѣ, дамсе пов
льнимѣ и аѣ и онїа
моми ревоха, дѣмї
трїа не бѣ, новели
кї слѣга бѣки, и по
мошникѣ на хрїстіа
не то нещѣ да дѣржнѣ
мѣ да дѣчинимѣ това
що ни заповѣдѣвашт
о кнѣжѣ, знасѣмо зо
що нещѣшѣ дамѣ

мѣсе поклонишъ, но
искашъ дамѣсе порѣ
таешъ, речемиъ на
зоу моа рѣкавіе мѣ
вѣто и смѣрто, избере
те коѣ и скатъ ѿ рѣте
или направете това
цови заповѣдвима
да ѿстанете живи
а они сироти, ѿпла
шихасѣ ѿ смѣрта,
и флиаха да шик
тѣ. на едно даитно

ѿ брѣзо стѣ димит
рѣсвѣ, но когато рѣхо
деше едно на тразни
комѣ, сваршии ѿ брѣ
зомѣ и прѣзъ таино
шъ като седеха,
притергефо тѣ дѣ
моми възклонихасѣ
на ѿбразомѣ, и флиа
ха да и плачатъ ица
товѣратъ не прогнева

Иса на насъ мучени
че хртовъ; знаеме
защо безаконни кни
съ иски даме по
рота иди въсисти
со съ твой образъ
ноти знаешъ, зацо
ни не зна нещедми
само прои, воино да
и зобратиме со съ на
нещо аскѣство, твое

ТО СВАТОЕ ЛИЦЕ, НОИД
ИЩЕЮ ТОВА УЧИНИХ
МЕ, ЗАЩОЕ ДПЛАШИМЕ
ВТОРКА И ЛЪТА СМЕР
ТЬ, ТАКА КАТО ПЛА
ЧЕКА НАРЪ ОЦИАТО
МДЧЕНИКОВЪ, ЗАРРЕМА
ТАМО! НОСПРЕСЛАВНО
ЧДО КАКВОТО НЕКОГАНЪ
АВВАКЪМА: АТТЕЛЪ:
ТАКА ИСТИ ДИМИ
ТРИА ТИА МОИ. ЗА
ЕДНО СО СЪ СВОИ ОБРАТЪ

ѿ плението пренеѿта
а нощъ ѿ солѣнъ на
пратникои на 26. Ок
товрѣа и постави ги
ѿ церквата при гро
бои, когато се чинѣ
ше всенощно гдени
е, като вицоха че
человецитъ, това че
до дивиха се, а ѿ
ни ѿ мои се рачеѿ
дѣла, и тѣвѣкаха сла
ва въ дѣкасе на

62
хоциме и чинешемъ
тѣщо. сандваха но
като раздѣа, истѣно
тѣщо са ѿ солѣнъ и тѣ
дѣха трѣво на стѣго
ѿ: дѣмитрий, и прика
заха сичко щойме
сѣчи ѿ плението,
возрадоваха се солд
натѣто зато прѣс
лавно чѣдо, и праз
нѣваха дѣсно на старѣ

Великомученика Дми
митрія, съ Великою
радостію: а сърадо
щотото ищія бни
пѣмъ, поставихаго
надъ олтаро и мно
го чудосице чинѣла
во славу бѣа проі
щѣ еддиного емъ
же честъ. Благород
леніе поклоненію
бгѣ аминъ

Велика обретеши
дати поборника все
ленага стратотериче,
кѣи по вѣкѣ ющ
да на коже змолкне
снисхожди азъ еси гр
рѣни, и на подвиг
держовенъ на сотво
ри не стора тако
стѣ е димитріе
хѣтѣ богѣ мои
даровати намъ во
лиа милости

64
кѣто прѣвматисѣ
Литера ѿ онѣ ке
атио прѣвма три
хадѣ хомодси онѣ
ке хлѣхористонѣ
и
Васонѣ иринити
си онѣ еньте се
кемста топневма
тисѣ свѣ ломѣ
простонѣ кирѣстѣ
лексонѣ кеуике

ОНЪ ЁСТИ, ПРОСКНИ
НЪ ПАТѢРА ІОНЪ КЕ
АТКО ПНЕВМА ТРИА
ДА ХО МОДСИОНЪ КЕ
ЛІВХОРИСТОНЪ

А ГІОСЪ АТІОСЪ АТІ
ОСЪ КИРИОСЪ САВА
ОТЪ, ПЛІРИСАНОУ
РАНОСЪ, КЕЧНГІ СИП
СТАСЪ ДОКІСОНЪ, ХО
СЪ ХАНИ ОЧНДІА-

63
65
ПСТІСЪ ЕВЛОГИМЕ
НОСЪ ЛОСРЪ КОМО
НОСЪ, ЕВЛОГОМАНТИ
КИРИОСЪ ЛОСЪ ХАНА
ОЧНДІА СИПСТІСЪ

СЕ ІМНОМЕНЪ, СЕ ЕВЛО
ГЪМОНЪ СИ СВЛАРИ
СТЪМОНЪ КИРИЕ ЛЕ
ЕЛЕХОМЕНЪ ТА СЪ ДО
ТЕОСЪ ІМОНЪ
ЕДИНЪ СВЯТЪ ЕДИНЪ
ТОСАОУНІСЪ ХІТОСЪ

Отче сты врачъ дъшз 66
тѣлестъ нашн послави
единороднаго снѣ твоего
гдѣ нашего іиса хрста
ѿ всѣхъ като дха и сирѣ
любящю аго ѿ смерти
избавляюща и сирѣ
ли раба твоего (мр)
ѿ ѿдаръ лежащю аго
недуга плотскаго бла
годатию дха твоего
стѣ аго ѿ живы по тво
емъ ч тождению до
лжностъ тѣбѣ хва

ЛИТИ И БЛАГОДАРЕННЫ
ТЕБЕ ВОЗДАТИ ОТЦУ
И СЫНУ И СВАТОМУ ДХУ
СРЮ И СЦѢЛИТЕЛЮ
И ИСѢ ХРСТѢ О ТЕБѢ
БѢСЫ ТРЕПЕЩУТЪ
ПОКЕЛѢННЕМЪ ТВОИМЪ
О ОДНѢ ВІАКЪ НЕДУ
ГЪ ТИ О СЛАВѢ ВШАТЪ
САЖИЛАМИ ВОСКРЕША
ЕШИ ДОЖДЕЪ РАБѢ
ТВОЕМЪ (МР) ЗДРА
ВІЕ О НЕДУГА СЕГО
И ЗБЛВЫ СЕГО ЯКО

67
ТВОА ДѢРЖАВА И ТВОЕ
ЦАРСТВО И СИЛА И СЛАВА
ОТЦА И СНА СВАТО ДХА
НЫНѢ И ПРЫСНО И ВО ВѢ
КЪ ВѢКОВЪ

МОЛЫТВА : В :
ГДН БЖЕ ПРЕСВАТЫЙ
И ПРЕВЪЧНЫИ О РИНЫ
ДНАВОЛА О РАБА ТВОЕ
ТО (МР) О ГЛАВѢ О ВРХА
О ТѢМЕНА О ЛИЦА О
ОЧНО О УШНО О ПОТАРИ
О УСТА ЕГО О ПЪТЯКА
И О ПОДЪ ЯЗЫКОМЪ

ѿ гортана и ѿ прстѣ
и ѿ сердци и тѣлеси
всего и ѿ всѣхъ чюдотъ
и ѿ всѣхъ составъ тво
и ѿ кости и ѿ жилъ
и ѿ крови и ѿ мисли
и ѿ вида тѣла тво
и ѿ всего совершенія
да прегнвлетъ в немъ
сила іисъ хрстова
сна тѣшиа смъне
подобае тѣ слава
и тѣстѣ

Бже вѣчны, избавлен
ѿ плененіе ротѣ челоу
чески избави раба тво
его (мр) ѿ дѣха нечи
стаго не прегнваты
и некрѣтисѣ въ немъ
Нода въ жатъ и менемъ
твоимъ не рѣи пороуди
мъ сномъ твоимъ и
жне отворащиямъ дѣо
мъ ѿ созданіе рукѣ
твою да ѿшае мѣ
ѿ всего діавола пре
несподнато и да пра

В СЕМО ПОНИВЕСМЪ И
ДОСТОЙНИ БУДЕМЪ ПРЕ
СТЫ И СЪНКОРОДНАГО
СНА ТВОЕГО СЪНМНЕ
БЛАГОСЛОВЕНЪ СЕУ

4 прот

Молитва къ свѣдѣ

Заклинаются души
нечисти вселенныи
въ томъ зѣбонсе
имени спато зак
линаются словомъ
сопворшаго небо

и землю и моря и всѣ
яже суть въ нихъ зак
линаются въ оубунъ
ши челоукомъ, оубъ
жиротенъ емъ и
мо велико и страшно
покланается емъ всѣ
творъ заклинаются
повѣсившемъ землю
на вода заклинаю
тъ повелевшемъ
море невонзатиши

оставя своею до
дѣже ѿиметь тѣхъ
судиты челоуѣци
заклинають бла
говѣстившему по
трихарию измерт
ви воскресенные за
клинають потря
шатю соудомъ и
томоромъ шомъ
слава восчлаемъ
и прогг

Молитва кста

тѣ

70

Войма еднородна
то сна твоего тѣа
нашегю ина хртѣ
послави намъ благи
свои духъ иже храни
тъ душъ и тѣло ѿ
всего дѣланне лука
ва сто и ѿ духъ нечн
сти стци ангели и хи
рх ангели спасите раба
тѣя (мр) или сла
ща или матица, или
тѣтѣ или влжалъ

ІЛИ ВЛИХОГЛАГОЛАНІ ІЛИ
ЛЮТИНА СОТВОРИ ШО ДАЖЕ
ГОДН ВІС ТРЕХЪ СГО НО
ЛУЧНИИ СГО ХВАЛЪ ТЕБЕ
ПРИНОСИТИ ШОЦЪ І СНО
НИИИЪ И ПРЧНО И ТРОИ
Молчѣе шест
ШОДН САТАНО ШОИ
ЧЕТИРИ СТРАНИ ЧЕЛОВЪ
КЪ И ШОХРАМНА СЕГО
ЛЕМАШЪ ШОЦЪ ЧЕСТИ
НЕТИЕ ШОДЪСЪ ЧЛОВЪ
ШОДЪСЪ СГО СВАНГЪЛІЕ

71
ДЪМАСЕ ШОДЪСЪ НЕБДСЕ
ШОДЪСЪ ЗЕМЛАСЕ ПОТРЕСЕ
ШОДЪСЪ АНТЕЛИ БІЖИ
ШОДЪСЪ СТОИ БГЪ НЕВИ
ДИМО ШОДЪСЪ ПЕТРЪ
И ПАВАЛЪ ШОДЪСЪ ПРЕ
СТАВЪ БДА ШОЕ РОДИЛА
НА МИРЪ ПРОСВЕЩЕНІЕ
ШОДЪСЪ САСИНИИ И ГИИТЕРЪ
И ДЕШОДЪСЪ И ВАРТОЛО
МЕН МОЖАТЪ ДАІСПЪ
ДАТЪ ДІАВОЛА ШОЛИЦИ
РАТА ТВОЕГО (М) И ДА

БѢЖИТЬ ШЕМО ТРИ ДѢ
САТЫ ЧАСА ЕМЪЖЕ СЛАВ

Молитва Седма снъ шнъ

Владко гдн бже нощи
врачу исцѣлителю душа
мъ и тѣломъ нашимъ
иже невохотѣ всако
человѣкъ бнты не дѣ
жнѣ но всета зор
вѣ бнты по милчн
гдн раба своего
иже тѣлеснѣ не дѣ

11
72
легнѣщѣ моимъ тѣсн
гдн ищеори раба тво
его и воздвигни его
и посѣти дѣла рѣкъ
твою и гаси штанъ оу
толи молеу раба тво
его и всако не дѣ и вса
кою иже шженн шмето
и воздвигни раба тво
его ш юдра болѣтннато
како петрову бабѣ
штанѣ кога лежешѣ
ш една лакарднѣ

ДѢТНАЛСНТЪ ДАТЬ СЛѢ
ША; ПИ НІСТА ПОТЛѢ
ДНН НА РАБА ТВОЕТО
УТНШИМЪ БОЛНОКА
ТА Ш ПАНІМЪ ТѢ
ШКНІО СОНЪ ИЛОШО
ТРИКТА ЖИВОТНА ШЧИ
СТНМЪ ПОТЛѢДНІ ІНІ
ХРІТЬ БЖЕ НАШЪ НА
СНА ТВОЕТО (МРИ)
КАКО НА АПСТА ПЕТ
РА ПЕРВН ШОБЪШЕ Т
ШО ПРАТН АНГЕЛА

ТАГО НЗВАДН ВО СНИ
ЦІРНТЬ АПСАДНСКЪ КА
КО И СПОВЕДНИКА ПАВЛА
ШОГО НЗБАВИ Ш НЕРОН
ЦАРЪ КАКО ВОЗЛЮБЛЕ
НАГО ТВОЕТО ВРЪГАРА
ІОАНА БОГОСЛОВА ШОГО
НЗБАВИ ШЕРТАМИДН
ЛЮТАТО ЦАРЪ КАКШ
ИМЪДРАТО НІО ШМНО
ТШ ПОТОВА СПАСЕ ТЫ
И НІНЪ ВЛДКО ШВЦЕГО
НЕДЪГА ДХОРНОЮ ДЕ
СНЦЮ И СЦВЛЧ РАЛО